

Terms and Conditions

The Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept there Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Library

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Imprint:

Director: Mag. Renate Plöchl

Deputy director: Mag. Julian Sagmeister

Owner of medium: Oberösterreichische Landesbibliothek

Publisher: Oberösterreichische Landesbibliothek, 4021 Linz, Schillerplatz 2

Contact:

Email: [landesbibliothek\(at\)ooe.gv.at](mailto:landesbibliothek(at)ooe.gv.at)

Telephone: +43(732) 7720-53100

mächtig auf uns gewirkt, umso stolzer betraten wir am 2. September 1914 in Szczerzec südlich Lemberg den Boden des Schlachtfeldes, auf welchem es schon heiss zugegangen war. Nach einem Nachtmarsch und zwei Tagmärschen erreichten wir am 4. September die Gegend südlich Motoszkowice. Bei dieser Gelegenheit zeigte sich die Marschstüchtigkeit, Ausdauer und Disziplin des braven Bataillons in hervorragender Weise. Am nächsten Morgen bezogen wir die flüchtig befestigten Stellungen, wo wir drei Tage blieben.

Am 7. September nachmittags verliessen wir unsere Stellungen, um gegen Süden auf den Weissenberg abzurücken. Vorerst im Reserveverhältnis empfingen wir die ersten Granat- und Schrapnellgrüsse des Feindes, gleichzeitig hörten wir zum erstenmal das feine Singen der Infanteriegeschosse, ohne jedoch Schaden zu erleiden. Als wir am

Das Schloss in Liškó nach dem russischen Einbruch.
A liškói kastély az orosz látogatás után.

Spätnachmittage eingreifen sollten, scheint sich der Feind gegen Osten auf Kamienobród zurückgezogen zu haben, denn es wurde «Halt» geboten und in der Abenddämmerung auf freiem Feld ein Lager bezogen.

Am nächsten Tage, den 8. September sollte endlich unser langersehnte Wunsch dem Feinde ins Auge sehen zu können, gründlich in Erfüllung gehen. Nach einer schönen Nacht unter Gottes freiem Himmel rüsteten wir uns vor Morgengrauen für den kommenden, denkwürdigen Tag, dessen Abend viele der Braven des Bataillons nicht mehr erleben sollten. Der Kanonendonner war auch diesmal, doch beträchtlich näher unser treuer Begleiter.

Auf einem Hange standen unsere Batterien bereits in lebhaftem Feuerkampf, dies veranlasste uns den Seitenmarsch in sehr schütteren Reihen durchzuführen, was die Wir-

kowice-vidékére a 8. menetezredhez. A nehéz út alatt menetképességének, kitartásának, fegyelmezettségének kiváló tanuságát adta a derék zászlóalj. Éjfélában jutottunk hozzá, hogy a sártáborban szalmára heveredve, az eső ellenére is józüt aludjunk. A következő reggel a 6-os és 86-os testvérvászlóaljakkal a Motoszkovicétől délre eső hevenyészett állásokba vonultunk és maradtunk szeptember 7-én délig.

A harctér napjai és éjszakái kitörölhetlen emlékeket irtak lelkünkbe. Az esős időt követő verőfényben, mely délfelé izzó hősséggé fokozódott, csodás panorámát képezték a sűrű janowi erdők, a Janow—Jaworow közötti utozás robogó autók és mozgó csapatok, melyek — a meddig csak a szem ellát — hatalmas porfelhőt vertek fel. Nappal a folyton erősülő ágyúdörgés félelmes akkordjai, a holdas éjjelenken a köröskörül égő falvaknak az égbolton felrajzolt színes képei, az izzó zsarátnok, az égő házak felől a tűz zizege foglalták le lelkeinket.

Végre hő vágyunk teljesült, mikor 7-én délután hagytuk el állásainkat. Alig kezdtük meg, mint tartalékcápat, a Weissbergre való menetést, hatalmas gránát és scrapnell üdvözlet fogadott az oroszok részéről. Egyidejűleg először csendült fülünkbe a gyalogsági golyók finom zenéje. De kárt nem tettek bennünk. Késő délután, mikor már nekünk is bele kellett volna avatkoznunk, úgy láttuk, az ellenség — miután megállásra kényszerítettük — nyugatra Kamienobrod felé kezdett visszavonulni. Mi erre ott, ahol voltunk, táborot ütöttünk. Másnap már kora reggel elkészültünk a közelgő nagy napra, melynek estéjét derék katonáink közül oly sokan nem érhették meg.

Az ágyúdörej szegődött ismét hű kísérőnk... Egy bajtársi kézszorítás, egy kölcsönös: «Szerencse fel!» és aztán már utunk a harctér frissen hantolt katonásírjai között vezetett a kamienobródi vasutkeresztezés felé, hol nagy örömkükre kedvező előjelekként zsákmányolt orosz gépfegyvereket láttunk a feldult vasuti kocsik között. A vasutti átjárót elhagyva, sikerült az ellenség oldal-